

Току що бѣхъ разбралъ това, чухъ въ тъмнината стѣпки и тананикане на закѣснѣлъ като менъ пѣтникъ.

— Добра среща!

— Добра среща!

Срещнатиѣтъ, щомъ като разбра, каква мисль ме носи тѣдева, много любезно ме покани да се върнемъ и преспимъ у тѣхъ, че да мога сутринѣта да разгледамъ паметника, който се намира до тѣхната кѣща.

Паметникътъ на Г. Бенковски.

Предъ пламтящъ огънь въ огнището, който замѣства лампата, заварихме на вечеря семейството на дѣдо Иванъ, чийто зетъ ме водѣше на гости. Свикнали сж тѣ на такива гости — поклонници на великия борецъ, загиналъ току-речи предъ очитѣ на дѣдо Иванъ, тогава пѣргавъ младежъ.

Предъ изгрѣвъ слънце разгледахъ лобното мѣсто.